

“मीठे बच्चे- बाबा तिमीलाई जे पढाइ पढाउनुहुन्छ, त्यसमा ऋद्धि-सिद्धिको कुरा छैन, पढाइमा कुनै छू मन्त्रबाट काम चल्दैन ।”

प्रश्न:- देवताहरूलाई सम्भक्तदार भनिन्छ, मनुष्यलाई भनिदैन किन ?

उत्तर:- किनकि देवताहरू हुन् सर्व गुण सम्पन्न र मनुष्यमा कुनै पनि गुण छैनन् । देवताहरू सम्भक्तदार हुन्छन्, त्यसैले त मनुष्यले उनको पूजा गर्छन् । उनको व्याट्री चार्ज हुन्छ, त्यसैले उनलाई हीरा-तुल्य (वर्थ पाउण्ड) भनिन्छ । जब व्याट्री डिस्चार्ज हुन्छ, कौडी तुल्य (वर्थ पेनी) बन्छन् अनि भनिन्छ बेसम्भक्त ।

ओम् शान्ति । बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुभएको छ- यो पाठशाला हो । यो पढाइ हो । यस पढाइबाट यो पद प्राप्त हुन्छ, यसलाई स्कूल वा युनिभर्सिटी सम्भक्तनुपर्छ । यहाँ टाढा-टाढाबाट पढ्नको लागि आउँछन् । के पढ्न आउँछन् ? यो लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) बुद्धिमा छ । हामी पढाइ पढ्नको लागि आउँछौं, पढाउनेलाई शिक्षक (टिचर) भनिन्छ । भगवानुवाच हो नै गीता । अर्को कुनै कुरा छैन । गीता पढाउनेवालाको पुस्तक हुन्छ, तर पुस्तक आदि कसैले पढाउँदैनन् । गीता कुनै हातमा छैन । यो त भगवानुवाच हो । मनुष्यलाई भगवान् भनिदैन । भगवान् उँच भन्दा उँच हुनुहुन्छ एक । मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन- यो हो सारा ब्रह्माण्ड (युनिभर्स) । खेल कुनै सूक्ष्मवतन वा मूलवतनमा चल्दैन, नाटक यहाँ नै चल्छ । ८४ को चक्र पनि यहाँ हुन्छ । यसलाई नै भनिन्छ ८४ को चक्रको नाटक । यो बनी-बनाउ खेल हो । यो बडो बुझ्नुपर्ने कुरा हो किनकि सर्वोच्च भगवान्को तिमीलाई मत मिल्छ । अर्को त कुनै वस्तु छैन । एकलाई नै भनिन्छ सर्व शक्तिमान्, विश्व शक्तिमान् अधिकारी (वर्ल्ड अलमाइटी अथोरिटी) । अधिकारी (अथोरिटी) को पनि अर्थ स्वयम् सम्भाउनुहुन्छ । यो कुरा मनुष्यले बुझ्दैनन् किनकि ती सबै हुन् तमोप्रधान, यसलाई भनिन्छ नै कलियुग । यस्तो होइन, कसैको लागि कलियुग हो, कसैको लागि सत्ययुग हो, कसैको लागि त्रेता हो । होइन, जबकि अहिले हो नै नर्क भने कोही पनि मनुष्यले यस्तो भन्न सक्दैन, हाम्रो लागि स्वर्ग हो किनकि हाम्रो पासमा धन दौलत धेरै छ । यो हुन सक्दैन । यो त बनी-बनाउ खेल हो । सत्ययुग बितिसक्यो, यस समय त हुनै सक्दैन । यो त सबै बुझ्नुपर्ने कुरा हो । बाबा बसेर सबै कुरा सम्भाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा यिनको राज्य थियो । भारतवर्ष निवासी त्यस समय सत्ययुगी कहलाउँथे । अहिले अवश्य कलियुगी कहलाउँछन् । सत्ययुगी थिए, त्यसैले त्यसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो । यस्तो पनि होइन, नर्कलाई पनि स्वर्ग भनिन्छ । मनुष्यहरूको त आ-आफ्नो मत छ । धनको सुख छ भने आफूलाई स्वर्गमा सम्भक्तनु, मसँग त धेरै सम्पत्ति छ, त्यसैले म स्वर्गमा छु । तर विवेकले भन्छ, होइन, यो त हो नै नर्क । हुन त कसैसँग १०-२० लाख होला तर यो हो नै रोगी दुनियाँ । सत्ययुगलाई भनिन्छ निरोगी दुनियाँ । दुनियाँ यही हो । सत्ययुगमा यसलाई योगी दुनियाँ भनिन्छ, कलियुगलाई भोगी दुनियाँ भनिन्छ । वहाँ हुन्छन् योगी किनकि त्यहाँ विकारको भोग-विलास हुँदैन । यो स्कूल हो यसमा शक्तिको कुरा छैन । के शिक्षक (टिचर) ले शक्ति देखाउँछन् र ? लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) रहन्छ, हामी फलानो बन्नेछौं । तिमी यस पढाइद्वारा मनुष्यबाट देवता बन्छौ । यस्तो होइन कुनै जादू, छू मन्त्र वा ऋद्धि-सिद्धिको कुरा छ । यो त स्कूल हो । के स्कूलमा ऋद्धि-सिद्धिको कुरा हुन्छ र ? पढेर कोही डाक्टर, कोही अधिवक्ता (बेरिस्टर) बन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण पनि मनुष्य थिए, तर पवित्र थिए त्यसैले उनलाई देवी-देवता भनिन्छ । पवित्र अवश्य बन्नु छ । यो हो नै पतित पुरानो दुनियाँ ।

मनुष्यले त सम्भक्तनु- पुरानो दुनियाँ हुनमा लाखौं वर्ष बाँकी छ । कलियुगपछि नै सत्ययुग आउनेछ । अहिले तिमी छौ संगममा । यस संगमको विषयमा कसैलाई पनि थाहा छैन । सत्ययुगलाई लाखौं वर्षको हुन्छ भनिदिन्छन् । यी कुरा बाबा आएर सम्भाउनुहुन्छ । उहाँलाई भनिन्छ परम आत्मा (सुप्रिम सोल) । आत्माहरूका पितालाई बाबा भनिन्छ । अर्को कुनै नाम हुँदैन । बाबाको नाम हो शिव । शिवको मन्दिरमा पनि जान्छन् । परमात्मा शिवलाई निराकार नै भनिन्छ । उहाँको मनुष्य शरीर छैन । तिमी आत्माहरू यहाँ पार्ट खेलन आउँछौ तब तिमीलाई मनुष्य शरीर मिल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ शिव, तिमी हौ शालिग्राम । शिव र शालिग्रामको पूजा पनि हुन्छ किनकि चैतन्यमा भएर जानुहुन्छ । केही गरेर जानुभएको छ त्यसैले त उहाँको नाम प्रसिद्ध छ अथवा पूजा गरिन्छ । पूर्व जन्मको बारेमा कसैलाई थाहा छैन । यस जन्ममा त गायन गर्छन्, देवी-देवताहरूलाई पुज्छन् । यस जन्ममा त धेरै नेता पनि बनेका छन् । जो राम्रा-राम्रा साधु-सन्त आदि भएर गएका छन् उनको टिकट (स्टाम्प) पनि बनाउँछन् प्रसिद्धिको लागि । यहाँ फेरि सबैभन्दा ठूलो नाम कसको गायन गरिन्छ ? सबैभन्दा ठूलो को हुनुहुन्छ ? उँच भन्दा उँच त एक भगवान्

नै हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार र उहाँको महिमा बिलकुल बेग्लै छ । देवताहरूको महिमा बेग्लै छ, मनुष्यहरूको बेग्लै छ । मनुष्यलाई देवता भन्न सकिदैन । देवताहरूमा सर्व गुण थिए । लक्ष्मी-नारायण भएर गएका हुन् नि । ती पवित्र थिए, विश्वका मालिक थिए, उनको पूजा पनि गर्छन् किनकि पवित्र पूज्य छन्, अपवित्रलाई पूज्य भनिदैन, अपवित्रले सधैं पवित्रलाई पुज्छन् । कन्या पवित्र छिन् त्यसैले पूजा गरिन्छ, पतित बन्छिन् भने उनले सबैको पाउ पर्नुपर्छ । यस समय सबै छन् नै पतित, सत्ययुगमा सबै पावन थिए । त्यो हो नै पवित्र दुनियाँ, कलियुग हो पतित दुनियाँ त्यसैले पावन बाबालाई बोलाउँछन् । जब पवित्र हुन्छन् तब बोलाउँदैनन् । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— मलाई सुखमा कसैले पनि याद गर्दैनन् । भारतवर्षको नै कुरा हो । बाबा भारतमा नै आउनुहुन्छ । भारतवर्ष नै यस समय पतित बनेको छ, भारतवर्ष नै पावन थियो । पावन देवताहरूलाई देख्नु छ भने मन्दिरमा गएर हेर । देवताहरू सबै हुन्छन् पावन, तिनमा जो मुख्य-मुख्य हेड छन्, उनीहरूलाई मन्दिरमा देखाउँछन् । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा सबै पावन थिए, यथा राजा-रानी तथा प्रजा, यस समय सबै पतित छन् । सबैले पुकारिरहन्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । संन्यासीले कहिल्यै कृष्णलाई भगवान् वा ब्रह्म मान्दैनन् । उनीहरूले सम्झन्छन् भगवान् त निराकार हुनुहुन्छ, उहाँको चित्र पनि निराकार विधिले पुजिन्छ । उहाँको यथार्थ (एक्युरेट) नाम शिव हो । तिमी आत्माले जब यहाँ आएर शरीर धारण गर्छौ तब तिम्रो नाम राखिन्छ । आत्मा अविनाशी छ, शरीर विनाशी छ । आत्माले एक शरीर छोडेपछि गएर अर्को लिन्छ । ८४ जन्म त हुनुपर्छ नि । ८४ लाख हुँदैन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यही दुनियाँ सत्ययुगमा नयाँ थियो, सदाचारी (राइटियस) थियो । यही दुनियाँ फेरि दुराचारी (अनराइटियस) बन्छ । त्यो हो सत्यखण्ड, सबै सत्य बोल्ने हुन्छन् । भारतवर्षलाई सत्यखण्ड भनिन्छ । भुटखण्ड नै फेरि सत्यखण्ड बन्छ । सच्चा बाबा नै आएर सत्यखण्ड बनाउनुहुन्छ । उहाँलाई सच्चा पातशाह, टुथ भनिन्छ, यो हो नै भुटखण्ड । मानिसहरूले जे भन्छन् त्यो हो भुट । समझदार (सेन्सीबुल) बुद्धिवाला हुन्छन् देवताहरू, उनलाई मनुष्यले पुज्छन् । समझदार र बेसमझ भनिन्छ । समझदार कसले बनाउँछ फेरि बेसमझ कसले बनाउँछ ? यो पनि बाबा बताउनुहुन्छ । समझदार सर्वगुण सम्पन्न बनाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा । उहाँ स्वयम् आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । जसरी तिमी आत्मा हो, यहाँ शरीरमा प्रवेश गरेर पार्ट खेल्छौ । म पनि एकै पटक यिनमा प्रवेश गर्छु । तिमी जान्दछौ— उहाँ हुनुहुन्छ नै एक । उहाँलाई नै सर्वशक्तिमान् भनिन्छ । अरू कुनै मनुष्य छैन जसलाई हामी सर्व शक्तिमान् भनौ । लक्ष्मी-नारायणलाई पनि भन्न सकिँदैन किनकि उनलाई पनि शक्ति दिने कोही छ । पतित मनुष्यमा शक्ति हुन सक्दैन । आत्मामा जुन शक्ति रहन्छ त्यो फेरि विस्तारै-विस्तारै कम (डिग्रेड) हुँदै जान्छ अर्थात् आत्मामा जो सतोप्रधान शक्ति थियो त्यो तमोप्रधान शक्ति हुन पुग्छ । जसरी मोटरको तेल समाप्त भयो भने मोटर रोकिन्छ । यो ब्याट्री घरी-घरी डिस्चार्ज हुँदैन, यसलाई पूरा समय मिलेको छ । कलियुग अन्त्यमा ब्याट्री ठण्डा हुन पुग्छ । पहिला जो सतोप्रधान विश्वका मालिक थिए, अहिले तमोप्रधान छन् त्यसैले तागत कम भएको छ । शक्ति रहेको छैन । कौडीतुल्य (वर्थ नट पेनी) बन्छ । भारतवर्षमा देवी-देवता धर्म थियो तब हीरा तुल्य (वर्थ पाउण्ड) थिए । धर्म शक्ति हो (रिलीजन इज माइट) भनिन्छ । देवता धर्ममा तागत छ । विश्वका मालिक हुन् । के तागत थियो ? कुनै लड्ने आदिको तागत थिएन । तागत मिल्छ सर्व शक्तिमान् बाबाबाट । तागत के चीज हो ?

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिम्रो आत्मा सतोप्रधान थियो, अहिले तमोप्रधान छ । विश्वका मालिकको बदला विश्वका गुलाम बनेका छौ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो ५ विकाररूपी रावणले तिम्रो सारा ताकत छिनेर लिन्छ, त्यसैले सबै कंगाल बनेका छन् । यस्तो नसम्भ वैज्ञानिकहरूमा धेरै तागत छ, त्यो तागत होइन । यो रूहानी तागत हो, जुन सर्वशक्तिमान् बाबासँग योग लगाउनाले मिल्छ । साइन्स र साइलेन्सको यस समयमा लडाईं जस्तै छ । तिमी साइलेन्समा जान्छौ, त्यसको तिमीलाई बल मिलिरहेको छ । साइलेन्सको बल लिएर तिमी साइलेन्सको दुनियाँमा जान्छौ । बाबालाई याद गरेर आफूलाई शरीरबाट अलग (डिट्याच) गर्छौ । भक्तिमार्गमा भगवान्को पासमा जानको लागि तिमीले धेरै मेहनत गर्नु । तर सर्वव्यापी भनेका हुनाले बाटो मिल्दैन्थ्यो । तमोप्रधान बनिसकेका छन् । यो पढाइ हो, पढाइलाई शक्ति भनिँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— पहिला त पवित्र बन, फेरि सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ त्यसको ज्ञान बुझ । ज्ञानका सागर त बाबा नै हुनुहुन्छ, यसमा शक्तिको कुरा छैन । बच्चाहरूलाई यो थाहा छैन सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ, तिमी कलाकारहरू (एक्टर्स) पार्टधारी हो नि । यो बेहदको ड्रामा हो । पहिला मनुष्यको नाटक चल्यो, त्यसमा फेर-बदल हुन सक्छ । अहिले त फेरि चलचित्र (बाइसकोप) बनेका छन् । बाबालाई

पनि चलचित्रको उदाहरण दिएर सम्झाउन सहज हुन्छ । त्यो सानो चलचित्र, यो हो ठूलो । नाटकमा कलाकार आदिलाई परिवर्तन गर्न सकिन्छ । यो त अनादि ड्रामा हो । एक पटक जे शूट भयो त्यो फेरि परिवर्तन हुन सक्दैन । यो सारा दुनियाँ बेहदको चलचित्र (वाइसकोप) हो । शक्तिको कुरा नै छैन । अम्बालाई शक्ति भनिन्छ फेरि पनि नाम त छ । उनलाई अम्बा किन भनिन्छ ? के गरेर गइन् ? अहिले तिमीले जान्दछौ— उँच भन्दा उँच हुन् अम्बा र लक्ष्मी । अम्बा नै फेरि लक्ष्मी बन्छिन् । यो पनि तिमी बच्चाहरू नै जान्दछौ । तिमी ज्ञानको सागर (नलेजफुल) पनि बन्छौ र तिमीलाई पवित्रता पनि सिकाउनुहुन्छ । त्यो पवित्रता आधाकल्प चल्छ । फेरि बाबा नै आएर पवित्रताको बाटो बताउनुहुन्छ । उहाँलाई बोलाउँछन् नै यस समयको लागि, आएर बाटो बताउनुहोस् र फेरि गाइड पनि बन्नुहोस् भन्छन् । उहाँ हुनुहुन्छ परम आत्मा, सर्वश्रेष्ठ (सुप्रिम) को पढाइबाट आत्मा सर्वश्रेष्ठ (सुप्रिम) बन्छ । सर्वश्रेष्ठ (सुप्रिम) पवित्रलाई भनिन्छ । अहिले यहाँ त सबै पतित छन्, बाबा सदा पावन हुनुहुन्छ, फरक छ नि । उहाँ सदा पावनले नै आएर सबैलाई वर्सा दिनुहुन्छ र सिकाउनु हुन्छ । स्वयम् आएर बताउनुहुन्छ— म तिम्रो पिता हुँ । मलाई रथ त अवश्य चाहिन्छ, नत्र भने आत्मा कसरी बोल्छ ? रथ पनि प्रसिद्ध छ । गायन गर्छन्— भाग्यशाली रथ । भाग्यशाली रथ हो मनुष्यको, घोडा-गाडीको कुरा होइन । मनुष्यको नै रथ चाहिन्छ, जसले गर्दा मनुष्यलाई बसेर सम्झाउन सकियोस् । उनीहरूले फेरि घोडा-गाडीलाई देखाइदिए । भाग्यशाली रथ मनुष्यलाई भनिन्छ । यहाँ त कुनै-कुनै जनावरको पनि धेरै राम्रो सेवा हुन्छ, जुन मनुष्यको पनि हुँदैन । कुकुरलाई कति प्यार गर्छन् । घोडालाई, गाईलाई पनि प्यार गर्छन् । कुकुरहरूको प्रदर्शनी (एग्जीवीशन) हुन्छ । यी सबै कुरा त्यहाँ हुँदैनन् । के लक्ष्मी-नारायणले कुकुर पाल्छन् होला ?

अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यस समयका मनुष्य सबै तमोप्रधान बुद्धिका छन्, उनलाई सतोप्रधान बनाउनु छ । त्यहाँ त घोडा आदि यहाँ जस्तो हुँदैनन् जसको कुनैले सेवा गर्न परोस् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिम्रो हालत हेर के भइसकेको छ । रावणले यस्तो हालत गराइदिएको छ, यो तिम्रो दुश्मन हो । तर तिमीलाई थाहा छैन— यस दुश्मनको जन्म कहिले हुन्छ भनेर । शिवको जन्मको बारेमा पनि थाहा छैन भने रावणको जन्मको पनि थाहा छैन । बाबाले बताउनुहुन्छ— त्रेताको अन्त्य र द्वापरको आदिमा रावण आउँछ । उसलाई १० शिर किन दिइएको हो ? हरेक वर्ष किन जलाउँछन् ? यो पनि कसैले जान्दैनन् । अहिले तिमी मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढ्छौ, जसले पढ्दैनन् उनीहरू देवता बन्न सक्दैनन् । उनीहरू फेरि आउँछन् तब, जब रावण राज्य शुरू हुन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ— हामी देवता धर्मका थियौं अब फेरि कलमी (स्यापलिङ्ग) लागिरहेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म हर ५ हजार वर्षपछि तिमीलाई आएर यसरी नै पढाउँछु । यस समय सारा सृष्टिको वृक्ष पुरानो छ । जब नयाँ थियो, एउटै देवता धर्म थियो फेरि विस्तारै-विस्तारै तल उत्रिन्छन् । बाबाले तिमीलाई ८४ जन्मको हिसाब बताउनुहुन्छ । किनकि बाबा ज्ञानसागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ नि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शान्तिको शक्ति जम्मा गर्नु छ । शान्तिको शक्तिबाट शान्तिको दुनियाँमा जानु छ । बाबाको यादद्वारा तागत लिएर गुलामीबाट छुट्नु छ, मालिक बन्नु छ ।
- २) सुप्रिमको पढाइ पढेर आत्मालाई सुप्रिम बनाउनु छ । पवित्रताको बाटोमा चलेर, पवित्र बनेर अरूलाई बनाउनु छ । गाइड बन्नु छ ।

वरदानः— आफ्नो शक्तिशाली स्थितिमा स्थित रहेर मनसाद्वारा सेवा गर्ने नम्बरवन सेवाधारी भव

यदि कसैलाई वाणीको सेवाको अवसर मिल्दैन भने पनि मनसा सेवाको अवसर हर समय हुन्छ नै । शक्तिशाली (पावरफुल) र सबैभन्दा ठूलो सेवा मनसा सेवा हो । वाणीको सेवा सहज छ तर मनसा सेवाको लागि पहिला आफूलाई शक्तिशाली बनाउनुपर्छ । वाणीको सेवा त स्थिति तल माथि हुँदा पनि गर्न सकिन्छ, तर मनसा सेवा यसरी हुन सक्दैन । जसले आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिद्वारा सेवा गर्छन् तिनै नम्बरवन सेवाधारीले पूर्णाङ्क (फुल मार्क्स) लिन सक्छन् ।

स्लोगनः— लौकिक कार्य गर्दा अलौकिकताको अनुभव गर्नु नै समर्पण (सरेन्डर) हुनु हो ।